
Nødvendigt Forum

initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

NR. 89

SEPTEMBER 2017

Hvad har været **resultatet** af EU samarbejdet?

Af Niels Holger Hansen,
Brørup
Medlem af styrelsen for Nødvendigt
Forum.

Det er forholdsvis nemt, her i bagklogskabens lys, at se de negative resultater, der er kommet ud af EU samarbejdet.

EU var en fjern stor mastedont, som vi landmænd skulle have mest mulig økonomi ud af. Jeg og mange andre tænkte, at nu skal vi bare producere løs. EU ville betale, hvis der blev for stor en produktion. Danmark ville blive gældfri. Vi fik bjerge af overskudsproduktion, som vi så skulle have afsat og reguleret. Med det store tilskud til landbruget, blev det af hensyn til snyd, nødvendigt med et stort kontrolapparat. Jordpriserne steg, og i den store Europæiske fællesskabstanke kunne andre udefra købe gårde i Danmark. Dermed kom unge danske købere i klemme, og hollændere købte landbrugene for næsen af os, og priserne røg i vejret. Det var ikke rimeligt. Aktivitetsniveauet blev for højt. Priser og rentestigninger

gav krise i landbruget. Der skulle effektiviseres og løbes stærkere og stærkere.

Den nuværende krise, med affolkning af landdistrikterne er vi mest selv skyld i. Vi har ikke værnet om selvejret, og de kæmpebrug vi ser, gavner ikke landbokulturen, da det mange gange er udenlandsk arbejdskraft, som gør det daglige arbejde og ikke bidrager til landsbykulturens overlevelse.

Den store enhed som EU er, gør nærdemokratiet til nærmest en umulighed (det var måske også meningen). Det ligner ikke noget, at vi skal falde på knæ, for at bede om vi må have grænsekontrol. Det er nedværdigende og ødelæggende. Arbejdskraftens fri bevægelighed er måske blevet til fattigdommens fri bevægelighed. Det er unaturligt at København skal invaderes af tiggere fra Rumænien. Er det vores kristne ansvar at tage os af dem?

Englands vanskelige udgang af EU viser, hvor sammensmeltet landene forsøger at være. Er det 20.000 lovsider der skal gennemgås for at få tingene adskilt. Drøftelserne ender næsten altid i økonomi.

Flygtningestrømmen fra Afrika til Italien er ideløs og uden fremtidsperspektiv. Derfor vil nabolandene ikke hjælpe. Vi skal ikke muslimatiseres i Europa. I så fald er vores fremtid færdig. Vores rige Europa turde iværksætte en slags Marchall hjælp, med klare krav og målsætninger for Afrikas fremtid.

Selvstændig udenrigspolitik er for Danmark i EU næsten en umulighed. Derfor kan udenrigspolitik virke apatisk for os.

Dansk landbrug har det sidste år givet bankerne et tab på tre milliarder kr. Derfor kniber det med lån til landbrug til generationsskifte. Det er ikke svært at forstå.

EU skal selvfølgelig ikke bestemme, om vi skal have ulve i Danmark. England bør selvfølgelig heller ikke straffes med todsatser. Her er det god vilje i samarbejdsaftalen der mangler.

Hvis fiskekvoter skal være fordelt, burde så ikke også jordtilliggende, svin og mælkeproduktion være fordelt?

NØDVENDIGT FORUM

Redaktion:

Thorkil Sohn (ansvarshavende efter loven).
Christian Munk
Niels Holger Hansen
Lona Friborg

Adresse på redaktionen:
Sognegårdsvej 11, Husby,
6990 Ulfborg, tlf. 9749-5407
thorkil.sohn@mail.dk

Skribenter i dette nr.:

Niels Holger Hansen
Helge Rørtoft Madsen har ajourført tekst af
Helge Rørtoft Madsen, Karl-Otto Meyer og Hans
Henningesen.
Lave K. Broch
Morten Messerschmidt
Christian Munch
Erik Høgh-Sørensen

Udkommer 1-2 gange årligt

Tryk og sats:

www.skabertrang.dk

ISSN 0905-4928

Foreningen

Nødvendigt Forum

Initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

Sekretær:

Christian Munch
Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens
Tlf. 74 87 12 26
Mail: chmu@km.dk

Kasserer:

Lona Friborg
Ove Jensens Allé 2, 3. tv., 8700 Horsens
Tlf. 75 66 73 83
Mail: lona.friborg@gmail.com

Foreningens bankkonto:

1551-9733310

Kontingent:

150 kr. årligt inklusiv abonnement.

I styrelsen:

Lona Friborg, Ove Jensens Allé 2, 3. tv.,
8700 Horsens, Tlf. 75 66 73 83

Niels Holger Hansen, Vesterled 59, 6650 Brørup,
Tlf. 76 60 00 30

Poul Thorup Kristensen,
Runebakken 64, 6500 Vojens. Tlf. 24 29 06 62

Christian Munch, Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens,
Tlf. 74 87 12 26

Lars Paludan, Skovlyvej 3, 7755 Bedsted Thy,
Tlf. 97 95 93 69

Niels Petersen, Hovedvejen 33, Kærbølling,
6780 Skærbæk, Tlf. 74 75 33 64

Thorkil Sohn, Sognegårdsvej 11, 6990 Ulfborg,
Tlf. 97 49 54 07

Jørgen Grøn,
Sjøstrupvej 63, 9600 Års, Tlf. 98 62 18 14

KÆRE LÆSER AF NØDVENDIGT FORUM

Du sidder nu med blad nr. 89 i hånden. Det blad er det eneste, vi udsender i 2017.

Vi håber, at du finder nogle interessante artikler, og at du stadig vil bakke op om bladet og betale kr. 150,00 eller et beløb efter eget valg.

Vi vedlægger et indbetalingskort (kan betales over Netbank).

Du kan også overføre til reg.nr. 1551 konto nr. 9733310.

På forhånd tak for alle bidrag.

Der indkaldes til Landsmøde søndag den 3. december 2017 på Askov Højskole.
Se omtalen andetsteds i bladet.

God fornøjelse.

Lona Friborg
Landskasserer

Det er tilladt at citere fra bladet på betingelse af at Nødvendigt Forum angives som kilde.

Til medlemmerne og andre læsere

DET GRUNDLÆGGENDE FORHOLD MELLEM DANMARK OG EU-UNIONEN

kan sættes som en slags overskrift over dette nummer af Nødvendigt Forums blad. Hvordan påvirker disse forhold vore muligheder, vor selvstændighed og vort folkestyre og hvad vil en evt. ændring i forholdet til EU vil betyde?

EU-projektet hed i begyndelsen EF ("Det Europæiske Fællesskab" eller kort og godt "Fællesmarkedet") og begyndte nok med det naturlige ønske om et **samarbejde** i Europa for at sikre fred og velstand. Men det har "udviklet" sig mere og mere i retning af en overnational **sammenslutning**, hvilket også afspejles i det nye navn "EU-unionen". En sådan EU-union skubber ofte nationale hensyn til side til fordel for økonomisk, militær og politisk slagkraft på verdensplan.

Samtidigt ønsker de at udskifte fædrelandskærlighed med en europæisk .nationalfølelse.

Trods en vis lighed i ordlyd er samarbejde og sammenslutning nemlig hinandens modsætninger. Og hvis det ender med, at Danmark bliver en delstat i en union, hvor det at være dansk ikke giver ret til nogen særlig fortrinssstilling, så bliver det for hele det danske folk, som det er for det danske mindretal i Sydslesvig i dag.

Og dersom EU-unionen ydermere "udvikler" sig til et centralstyret magtapparat, ledet af folk, som reelt ikke er valgt eller udnævnt på en demokratisk måde og som ikke rigtig står til regnskab for deres beslutninger - ja, så bliver situationen i værste fald for hele det danske folk, som det var for sønderjyderne under "Køller-perioden" omkring år 1900. Og det kan betyde, at EU-systemet - som vi har set det før med systemer, der hævder at være folks velgørere uden at bekymre sig om de samme folks forhold og rettigheder - ender

med at træffe helt fatale og katastrofale beslutninger, alt mens magthaverne mest hytter deres egne interesser. Og det oprindelige sigte om "fred og velstand" bliver til "uro og fattigdom".

Ingen ved, hvordan historien ender - om ovenstående værste anelser går i opfyldelse eller om EU-unionens politikere kommer til sans og samling og skaber et frugtbart samarbejde mellem fædrelandenes Europa. Men der er all mulig grund til, at vi træder varsomt og eftertænksomt og ikke tankeløst afgiver af Danmarks århundredegamle selvstændighed og af vort folkestyre. Og at vi - hvis det bliver nødvendigt - sætter tingene på plads og genetablerer vort land og vort folkestyre.

*Med venlig hilsen
fra redaktionen*

House of European History - Den Europæiske Histories Hus

Historikeren Michael Böss havde i Jyllands-Posten d. 14. sept. 2017 en kommentar om EU's nye museum i Bruxelles, som har kostet flere hundrede millioner kroner. Og historien blev fulgt op af en blogkommentar fra journalist og forfatter Mikael Jalving dagen efter.

Begge indlæg taler om EU's historiesyn, der, ifølge Jalving, kommer til udtryk på museet og som er, at nationalstater er onde, mens unioner er gode og at kristendommen ikke har nogen betydning for europæisk civilisation og kultur. "(Det) kommer", som Mikael Jalving skriver, "til udtryk

i beskrivelsen af nationalismen som en ekskluderende bevægelse, der forestiller sig en verden af nationale territorier beboet af etnisk ens folkeslag, mens andre »visionære europæere« håbede på kontinentets enhed hinsides nationale tilhørsforhold".

EUROPA PÅ EN ANDEN

Idé til et demokratisk europæisk samarbejde

Af Helge Rørtoft-Madsen,
Karl-Otto Meyer og Hans
Henningsen

Den Europæiske Unions politiske og økonomiske krisetegn er nu så omfattende og dybe, at muligheden for at den bryder sammen og efterlader et opsplittet Europa i et politisk vakuum ikke længere er en fantasi. Den mulighed med dens indbyggede risiko for at efterlade den europæisk verdensdel i splid og forfald gør det akut vigtigt at genoverveje Europas fremtid i det perspektiv. Derfor genudgiver jeg dette idéforslag til *Europa på en anden måde*, som i sin tid blev til i et samarbejde mellem nu afdøde Hans Henningsen, Karl-Otto Meyer og mig.

Allerede i 2007 udtalte den tidligere præsident for den tyske forfatningsdomstol og forbundspræsident Roman Herzog i forbindelse med EU's Lissabon-traktat, at

” Folkene er blevet usikre, og de er tiltagende tilbageholdende og skeptiske over for EU, fordi de ikke længere kan gennemskue integrationsprocessen, fordi en følelse af en stadig stærkere centralisering sniger sig ind, og fordi de ikke længere kan tyde hvem der egentlig er ansvarlig for hvilken politik. ”

Og dertil føjede Roman Herzog, at

” der må findes en løsning på demokratiunderskuddet og den vidtgående ophævelse af magtdelingen med alle dens negative følgevirkninger. ”

Disse ord rummer stadig nogle aktuelt vigtige, europapolitiske pointer. For Roman Herzog har ikke alene forstået baggrunden for den folkelige uvilje og modstand imod EU, han peger desuden på de to politiske hovedproblemer – demokratiunderskuddet og den manglende tredeling af magten i Unionen – der hindrer et folkeligt og politisk acceptabelt samarbejde i Europa.

Alle, der følger den europapolitiske situation og debat, oplever nu i forlængelse af finans-, euro- og flygtningekriserne og det engelske ”brexit” en tiltagende frustration og uvilje imod et system, der har tiltaget sig den politiske magt, og snarere skaber problemer end løser dem. Samtidig viser Unionen sig mere og mere usikker og skrøbelig, end dens politiske ledere ynder at give udseende af. Bag deres gentagne besværgelser af EU's styrke rumsterer der adskillige dilemmaer og konflikter.

Det kendetegner desværre EU's politiske historie, at kriser oftest er blevet brugt til at øge og udvide EU's politisk-institutionelle magt, og at de ikke blev brugt til reel politisk selvransagelse og selvkritik over for Unionens måde at virke politisk, socialt og kulturelt på i borgernes liv. Ledende folk i EU tror måske at kunne komme uden om EU's grundkrise ved enten at lade som om, den ikke findes eller at forsøge at overtrumfe den ved endnu engang at udvide EU's samlede magt ved mere integration af medlemslandenes politiske systemer og juridiske og administrative myndigheder. I den forhåbning - der sagtens kan vise sig nytteløs - at nye, påkrævede europapolitiske overve-

jelser også vil dreje sig om Europas politiske grundproblemer og om at søge andre løsninger end dem, EU hidtil har kunnet og ville byde på, er *Europa på en anden måde* et principielt bidrag og indlæg.

PÅ EN DEMOKATISK MÅDE

Udgangspunktet for Europa på en anden måde er at imødegå de to overordnede, politiske problemer, Roman Herzog peger på. Opgaven er da at skabe en anden struktur end EU's for et europæisk samarbejde, der bygger på demokratiske principper og princippet om magtens tredeling i den lovgivende, dømmende og udøvende magt. Den bestræbelse er søgt realiseret i denne model for et demokratisk samarbejde i Europa, der forudsætter den historisk-politiske kendsgerning, at de europæiske demokratier er knyttet til politisk suveræne nationer og stater, der anerkender befolkningernes ret til demokratisk selvbestemmelse gennem direkte valgte, repræsentative politiske organer.

De europæiske demokratier er vokset frem på forskellige tidspunkter og under forskellige betingelser og med grobund i forskellige traditioner. Deres indbyrdes forskelle til trods er de fælles om at sikre borgernes politisk-demokratiske indflydelse på samfundenes lov, ret og politiske magt, i nogle lande også ved folkeafstemninger.

De europæiske demokratier er det politiske rum, hvori det folkelige grundlag for demokratiet findes og kan udvikles, og hvori borgerne udøver deres demokratiske suverænitet gennem politiske valg og stiller de-

MÅDE

res valgte politiske repræsentanter til ansvar. Og Europas nationale demokratier er desuden det grundlag, der kan skabe europæisk samarbejde og politiske sammenhænge på, forudsat at samarbejdet hverken tilsidesætter, overspiller eller underminerer de nationale demokratier.

Det demokratisk-politiske samarbejde, der er skitseret i *Europa på en anden måde*, er således et gensidigt forpligtende samarbejde mellem selvstændige nationale demokratier om at løse fælles europæiske opgaver og problemer. Samarbejdet kan ikke udvikles til en overstatslig føderalisme ved integration af landenes suverænitet i en overstatslig, føderal suverænitet.

Selve modellen til *Europa på en anden måde* viser i sig selv ikke, at meningen er at gøre Europa til en hovmodig om sig selv lukket verdensdel. Det skal understreges, at det demokratiske, europæiske samarbejde både bør kunne være åbent over for samarbejde med verden uden for sig selv og være et politisk modspil til den økonomiske globaliserings hensynsløse kræfter.

Endelig er modellen i sagens natur ikke en detaljeret beskrivelse af samarbejdets struktur og funktion, og den giver heller ikke svar på en lang række spørgsmål, der kan rejses til den. I stedet for at fortabe sig i detaljer er modellen tænkt og ment som et principielt politisk udkast, som der vil kunne arbejdes videre med i debatten om Europas fremtid.

Ovenstående er en sproglig ajourført udgave af den oprindelige tekst, udført af Helge Rørtoft-Madsen.

Nødvendigt Forums LANDSMØDE

Askov Højskole
Maltvej 1, Askov, 6600 Vejen
Søndag den 3. december 2017,
kl. 14.00 – ca. 17.00

PROGRAM

Velkomst og indledning v/Christian Munch

Derefter foredrag med Lave Knud Broch
fra Folkebevægelsen mod EU
"EU-MODSTAND EFTER BREXIT".

Lave vil desuden omtale den nye bevægelse **"EU-MOD-
STAND FRA MIDTEN"**.

Efter foredraget er der fælles kaffebord – pris kr. 50,00

Vi slutter med den ordinære generalforsamling:

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Beretning v/Christian Munch
4. Fremlæggelse af regnskab og budget til godkendelse
5. Valg af styrelsesmedlemmer og suppleanter. Af nuværende styrelsesmedlemmer er følgende på valg:
- *Thorkil Sohn*
- *Lona Friborg*
- *Jørgen Grøn*
Forslag af kandidater til styrelsen skal indsendes senest 1 uge før Landsmødet til kasserer Lona Friborg, mail: lona.friborg@gmail.com eller tel. 7566 7383.
6. Valg af revisorer. Da vi i øjeblikket er uden revisor, skal vi prøve at finde en ny.
7. Indkomne forslag (anden runde):
- Tilføjelse til §10 "Kassereren og et styrelsesmedlem kan tegne foreningen i alle økonomiske forhold."
8. Eventuelt

EU-kommissionens formand foreslår endnu **mere union!** Vi skal sige **nej tak!**

Af Lave K. Broch

1. suppleant til EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU

Briterne stemte som bekendt for udtræden af EU i juni sidste år. Det burde have ført til en stor selvran-sagelse i EU. Men unionstoget er ikke stoppet. EU-toppen har i stedet besluttet, at unionen skal styrkes. EU-kommissionens formand Jean-Claude Juncker gav i sin "state of the union" tale i går udtryk for, at EU skal have endnu mere magt. Målet er bl.a. en militær union senest i 2025, en EU-finansminister, flertalsafgørelser på det udenrigspolitiske område, at få alle EU-lande med i EU's bankunion og at gøre euroen til valuta for hele EU.

Her er nogle citater fra Junckers tale den 13. september 2017 (oversat til dansk i nedenfor):

"We set out to complete an Energy Union, a Security Union, a Capital Markets Union, a Banking Union and a Digital Single Market. Together, we have already come a long way."

"We need a European Minister of Economy and Finance: a European Minister that promotes and supports structural reforms in our Member States"

"The euro is meant to be the single currency of the European Union as a whole. All but two of our Member States are required and entitled to join the euro once they fulfil all conditions... "

"If we want banks to operate under the same rules and under the same supervision across our continent, then we should encourage all Member States to join the Banking Union."

"I want our Union to become a stronger global actor. In order to have more weight in the world, we must be able to take foreign policy decisions quicker. This is why I want Member States to look at which foreign policy decisions could be moved from unanimity to qualified majority voting."

"By 2025 we need a fully-fledged European Defence Union. We need it. And NATO wants it."

"I also have sympathy for the idea of having transnational lists – though I am aware this is an idea more than a few of you disagree with. Such lists would help make European Parliament elections more European and more democratic."

"If you want to strengthen European democracy, then you cannot reverse the democratic progress seen with the creation of lead candidates – 'Spitzenkandidaten'." (her finder du Junckers tale sin helhed: www.broch.dk/?p=1452)

Juncker siger i sin tale, at EU ikke er en stat. Men undskyld mig. Det er jo netop i den retning EU bevæger sig. Alene spørgsmålet om, at EU skal have overstatslig magt inden for den udenrigspolitiske område burde få advarselslamperne til at lyse for os, der ønsker at bevare Danmark, som et selvstændigt og samarbejdende land.

Vi bevæger os i øjeblikket i retningen af skabelsen af en ny statsdannelse. En udvikling, som kan betyde, at Danmark bliver en delstat i stedet for at være en selvstændig stat. Det vil få stor betydning for demokratiet, men også inden for de forskellige politikområder – ikke mindst vores velfærd og miljøet.

Det er ikke en udvikling, som jeg kan støtte. Min vision for vores land er, at vi bevarer suveræniteten over udenrigspolitikken, bankerne og alle de andre spørgsmål, som EU ønsker magt over. At vi har et levende folkestyre, et nordisk velfærdssamfund og et bæredygtigt miljø.

Vi skal ikke sige ja til mere centralisering af magt. Vi bør i stedet arbejde for, at Danmark bliver en god nabo til EU – og ikke en delstat i Europas Forenede Stater. Vi bør simpelthen være venner med naboerne i syd uden at underlægge os den nye statsdannelse.

For at vinde denne kamp er vi også nødt til at se på alternativer til EU.

Vi kan ikke overleve uden samarbejde og handel med andre lande. Et dansk EFTA-medlemskab vil sikre os handelsforbindelser til EU og andre lande. Jeg er også varm tilhænger af, at vi laver et tættere nordisk samarbejde, og at vi aktivt arbejder for en styrkelse af Europarådet og FN.

Norden kan blive et Canada i Europa. Jeg ser meget gerne, at det nordiske samarbejde bliver til et nordisk statsforbund. Det er en samenslutning af selvstændige stater i en tæt alliance. Det vil gøre, at vi står stærkere. Men vi skal ikke begå samme fejl i Norden, som det der sker i EU. Vi skal i Norden give plads til forskellighed og bygge samarbejdet

nedefra. Og det er værd at huske, at et massivt flertal af danskerne gerne ser mere nordisk samarbejde, mens danskerne er delte i forhold til EU. Det samme gælder i de andre nordiske lande.

Udviklingen i EU gør, at arbejdet for dansk frigørelse for EU bliver vigtigere end nogensinde. Storbritannien forlader EU i 2019 og målet må være at vi også kommer ud af EU.

Ja til selvstændighed, samarbejde og et tættere nordisk samarbejde – Nej til EU-staten!

CITATER FRA JUNCKERS TALE D. 13. SEPT. 2017 PÅ DANSK

„Vi startede ud for at gennemføre en energi-union, en sikkerheds-union, en kapitalmarkeds-union, en bank-union og et digitalt indre marked. Vi er allerede nået lang vej sammen.“

„Vi mangler en europæisk finans- og økonomiminister, en minister, som skal fremme og understøtte strukturelle reformer i vore medlemsstater.“

„Meningen med EUROen er, at den skal være den eneste valuta i hele EU-unionen. Alle på nær to medlemsstater er forpligtet og berettiget til at tilslutte sig EUROen, når de opfylder alle betingelser...“

„Hvis vi ønsker, at banker skal arbejde under de samme regler og under det samme tilsyn overalt på vort kontinent, så må vi opmuntre alle medlemsstater til at blive medlemmer af bank-unionen.“

„Jeg ønsker, at vores union skal være en stærkere global aktør. For at få mere betydning i verden, må vi

være i stand til at tage udenrigspolitiske beslutninger hurtigere. Derfor ønsker jeg, at medlemsstaterne ser på, hvilke udenrigspolitiske beslutninger, der kan flyttes fra enstemmighed til kvalificeret flertalsbeslutning.“

„I 2025 skal vi have en fuldstændig europæisk forsvarsunion. Vi behøver det. Og NATO ønsker det.“

„Jeg har også sympati for ideen om tværnational opstilling - selv om jeg er klar over, at det er en ide, en del af Jer er uenige i. Sådanne opstillinger vil gøre EU-parlamentsvalgene mere europæiske og mere demokratiske.“

„Hvis I ønsker at styrke europæisk demokrati, så kan I ikke rulle det demokratiske fremskridt tilbage, som sker ved at indføre ledende kandidater - ”spidskandidater”.“

Oversættelse Thorkil Sohn

Fædrelandenes Europa eller Europæisk Union

Frihed og selvstændighed før **bacon og smør**

Af Morten Messerschmidt
EU-parlamentsmedlem for Dansk
Folkeparti.

Danskerne vil helst ikke skille sig af med EU. Men EU er støt og roligt ved at skille sig af med danskerne, og dertil en god del andre europæere.

I Danmark er der et solidt flertal for dansk medlemskab af EU, det viser den ene meningsmåling efter den anden. Men danskerne har også været de mest rebelske og har afvist Maastricht-traktaten, euro'en og forsvaret retsforbeholdet. Et paradoks?

Vel, danskerne er et pragmatisk folkefærd, og det var drevet af snusfornuft, da Danmark tilsluttede sig EF i 1973. Som en lille nation ønsker vi tryghed og undgår helst risici: "Vi er ikke skabte til højhed og blæst; ved jorden at blive, det tjener os bedst", skrev Grundtvig i 1820.

Men hvad der tjener Danmark bedst, bliver ikke længere afgjort af danskernes ængstelse over smør- og baconeksport, men af en stigende modvilje imod at se sine egne love, domstole, folkevalgte og grænser tilsidesat; kultur og traditioner undertrykt.

Netop mens jeg skriver dette, har EU-domstolen i Luxembourg afgjort, at Ungarn og Slovakiet kan tvinges til at modtage asyl-migranter fra Grækenland og Italien. Ingen var vel mere glade for at blive optaget i EU end landene i den sammenbrudte sovjetiske besættelseszone? Men deres glæde er aftaget i takt med, at de intetanende har forpligtet sig til et ødelæggende, multikulturelt projekt, fortolket af fjerne domstoles ansigtsløse dommere i fremmede lande.

EU-domstolen i Luxembourg har undergravet Danmarks 24 års regel. Forleden kom det frem, at den havde tvunget Spanien til at give husly til Barcelonas islamiske masse-mordere. Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg har i talløse tilfælde forhindret såvel Danmark som andre europæiske lande i at udvise mordere, voldtægtsforbrydere og terrorister eller i at sende ulovlige migranter tilbage til det første europæiske land, hvor de var indrejst. Med jævne mellemrum bliver vi sat i skammekrogen i rapporter fra "kommissioner" og NGO'er udsendt af EU, FN og Euro-parådet. Vi bliver afvæbnet, og vi bliver ydmyget. Som folk og nation, som demokrater, der ikke længere er herre i eget hus.

Og europæerne gør ganske rigtigt i ikke at skelne mellem Den Europæiske Konvention for Menneskerettigheder, EU's Charter for

Grundlæggende Rettigheder eller FN's flygtningekonvention, for det er blot flere variationer af den samme spændetrøje, som bør sprænges.

Men jeg ser håb deri, at enhver europæisk meningsmåling viser klare flertal for at standse masseindvandringen, for grænsekontrol – ja, endog for at gøre op med konventionernes menneskerets-tyranni. Selv et flertal af de EU-tilfredse polakker siger nu, at de hellere vil give afkald på EU's støtte end give afkald på deres ret til at bestemme, hvem der skal bo i Polen. Det er godt.

For naturligvis koster frihed. Men den kan ikke måles i penge og flæskesider.

**STØT
KAMPEN FOR
AT FRIGØRE
DANMARK
FRA UNIONEN**

– BLIV MEDLEM AF

**NØDVENDIGT
FORUM**

Det totalitære gen i EU

Af Christian Munch

Medlem af styrelsen for Nødvendigt Forum.

Den europæiske arv er mange ting på godt og ondt. Den er også arven fra Nietzsche: ” Viljen til magt, den geniale ener, geniet som har en særlig kraft og vilje til at lede. Mennesker er masser uden indsigt og vilje, som skal ledes. De er som får, mens den geniale ener er rovfuglen, ørnen som svæver over fårene.” Læg mærke til at der foretrækkes dyremetaforer, når man skal tale om mennesker: Rotter og arbejdsmyrer. Mennesker er befolkninger og brugere. De er beskrevet af deres patologi, hvad de lider af, siger hvem de er. Mennesker er drevet af deres trang til penge, magt og sex. Og vil man lede dem, må man dreje på de tre knapper.

Det er klart, at sådan en viljeløs uformelig befolkningsmasse må gå til grunde, hvis ikke stærke ledere angiver et mål og går foran og sætter kursen. For disse ledere er der særlige regler. De behøver ikke at følge almindelige vedtagne normer. Deres liv er noget særligt, og de er ikke omfattet af det fælles. De er selv deres egen lov. De er lederne, de sociale ingeniører, der designer de nye samfundsstrukturer. De er de sociale arkitekter, der designer det nye menneske.

Men der er også en anden tråd, som trækker sig meget længere tilbage i den europæiske historie: Europa bestående af kongedømmer og fyrstedømmer med konger og fyrster af Guds nåde, som står til regnskab overfor folket for deres embedsførelse. Europæiske folkeslag, som i deres nutidige liv lever af deres

sange og fortællinger og som ser sig selv i historiens helteskikkelser. Den største såvel som den mindste lever af disse fortællinger, tager ansvaret på sig overfor sin familie og adlyder pligten overfor sit fædreland. Mennesket er beskrevet ved sin karakter og ikke ved sine impulser. Værdier og normer er ikke noget, man har fundet på, men noget som trækker tilbage til gamle tider, længere tilbage end kristendommen, som allerede forudsætter, at mennesket hver og en af os, har den guddommelige lov indskrevet i hjertet. Der er nok ledere, men de står alle til regnskab overfor dem, de skal lede. Deres ansvar er stort, fordi de har fået meget betroet, men samtidig er de ikke andet end de samme, som de skal lede. De er én af folket, og lever af de samme fortællinger og de samme sange.

”Giv Europa en sjæl”, sagde Jacques Delors og afslørede dermed den sjælløshed, der gennemtrænger EU-projektet. Man vil starte på ny. EU er et projekt og et eksperiment. Noget, der aldrig før er set. Det skal have en sjæl, menneskemasserne i EU skal have noget at samles om. Det er blomsten af social ingeniørkunst. Et socialt eksperiment, der efterfølger den række af sociale eksperimenter, der har plaget Europa i det 20. århundrede.

Heldigvis har EU indtil nu været skånet for de store karismatiske ledere. Det har fortrinsvis været embedsmandstyper hvervet i et lukket netværk uddannet på fine uddannelsessteder for økonomer og forvaltningseksperter. Typer som Jean Claude Juncker og Barosso virker helt forsonelige på skærmen i deres hjælpeløshed. De er ikke folkevalgte,

de dukker bare op ad kanaler, som offentligheden ikke har adgang til, og forsvinder igen uden at have skrevet historie.

Kunne man tænke sig at en karismatisk leder som Macron eller Trump blev formand for kommissionen? Hvad kunne han udrette med det store embedsapparat og den kolossale pengemagt samlet omkring kommissionen, som ville stå ham til rådighed?

Virkeligheden er altings prøve. Og i sammenstødet med virkeligheden er eu-projektet havnet i en række systemiske konflikter: Gældskrise, finanskrise, indvandringskrise og EU-udenrigspolitisk krise. Som alle andre eksperimenter må man vente og se, hvordan forsøget falder ud. Er det det gamle Europa, folkeslagenes Europa, der vinder. Eller er det de sociale ingeniører og arkitekter?

Med deres udmeldelse af EU viser englænderne vejen. Brexit er ikke en krise, men et sundhedstegn, et eksempel til efterfølgelse, som giver nyt håb til Europa.

EU's sidste statsmand

Af Erik Høgh-Sørensen

Danske medier beskriver ofte Storbritanniens tidligere premierminister David Cameron som en egocentriker, der legede med Brexit-ilden og brændte sig som mytologiens Ikaros.

Eksempelvis har Danmarks Radios korrespondent Steffen Gram beskrevet Cameron som en taber, der "lagde sit politiske eftermæle i ruiner" efter en "beslutning om at gamble og sætte nationens valgte fremtid på spil". Intelligentsiaen i Danmarks Radio ser det tilsyneladende som et problem, at en politisk leder, der ikke var forpligtet til at holde en demokratisk folkeafstemning, alligevel gjorde det.

Erik Høgh-Sørensen har været EU-korrespondent i Bruxelles og kommunikationschef i en Mærsk-division. Han er bl.a. forfatter til bogen "Mod vinden. Danmarks plads i Europa" og er i dag partner i Analyseenheden 4V. Erik Høgh-Sørensen er foredragsholder, medlem af Folkebevægelsen mod EU og kandidat for Dansk Folkeparti.

På sigt er det imidlertid et åbent spørgsmål, hvem der tabte.

Cameron kan meget vel gå over i historien som en visionær statsmand, der prøvede at bygge bro og redde de gode ting ved EU, mens tid var.

Camerons baggrund var ideel. Han udsprang af eliten i det suverænt mest EU-skeptiske land, og hans kongstanke var at gøre ende på årtiers politiske skyttegravskrig, så Storbritannien kunne være "all in" og ikke "half out".

Hans nationale kompromis gik ud på at afkræve britiske modstandere accept af EU-medlemskabet, hvis han inden folkeafstemningen 23. juni 2016 kunne levere en bedre og mere demokratisk Union.

Til den plan fik Cameron en formidabel opbakning ved det britiske parlamentsvalg i 2015, og det lykkedes ham derefter også at få en ganske hæderlig EU-reform på plads.

Aftalens vigtigste element var, at der blev gjort grundigt op med traktatens krav om "stadig tættere union", som er det bærende og ofte skadelige princip bag megen EU-lovgivning.

Generationer af bureaukrater har i årtier misbrugt de tre ord "stadig tættere union" til at stjæle magt på bekostning af medlemslandenes nationale demokratier.

Samtidig tog Cameron med sin aftale hul på at gøre europæisk erhvervsliv mere konkurrencedygtigt som modtræk til de problemer, Europas velfærdssamfund møder i globaliseringen.

Camerons vision var altså et mere effektivt, målrettet og samlet EU. Hans mission ville have gjort Unionen en smule mere tålelig for mil-

lions af briter, danskere og andre europæere.

Et af britens problemer var imidlertid, at EU-eliten anser selv små, moderate og rettidige reformforsøg for at være det rene forræderi.

Holdningen gav sig udslag i en række uheldige episoder allerede under Brexit-valgkampen.

Eksempelvis beskrev EU-kommissionsformand Jean-Claude Juncker briterne som "desertører". Det var en gave til netop "desertørernes" kamp mod Cameron.

Ligeledes under valgkampen prøvede en ret ukendt fransk minister ved navn Emmanuel Macron at lokke internationale banker fra London til Paris.

Macron, som nu er fransk præsident, tror tilsyneladende, at Frankrig kan snuppe den britiske finanssektor. Imidlertid har investeringslysten i britiske aktier på FTSE-indeksene sat den ene rekord efter den anden efter Brexit-afstemningen.

Investorerne er ikke flygtet, tværtimod, og kun EU's trusler om protektionisme får internationale storbanker til at tænke sig om to gange.

Kendetegnende for store statsmænd er, at de ofte er store personligheder. Også i den optik lignede Cameron en statsmand, da han frivilligt trådte tilbage efter nederlaget 23. juni 2016. Det skete i respekt for demokratiets dom.

Kontrasten til Danmark kan næppe være større. I 2014 afviste Lars Løkke Rasmussen (V) sammen med S, R, K og SF tanken om et bredt nationalt samarbejde, hvorefter jasiden udskrev folkeafstemning for at afskaffe det danske retsforbehold. Jasiden fandt tanken om kompromis unød-

vendig, når udsigten til sejr var så stor.

Men forspringet blev sat over styr. Et år senere besluttede danskerne 3. december 2015 at beholde retsforbeholdet, hvorpå Løkke i modsætning til Cameron klamrede sig til regeringsmagten.

Således er Danmarks EU-elite kendetegnet ved manglende dialogvilje og smålighed i nederlagets stund.

Tilbage står spørgsmålet om, hvorvidt EU overhovedet kan repareres? Næppe.

For det første: Ingen af Camerons efterfølgere har i dag agt, magt eller evner til at gøre det bedre.

For det andet: Eliten har efter Brexit-afstemningen været visionsløs nok til at foreslå mere af det allerede afviste. Usikkerheden for erhvervsliv og borgere forværres af, at Unionsens forhandlere fornærmet trækker Storbritanniens exit-forhandlinger i langdrag.

For det tredje: Princippet om ”stadig tættere union” er stadig altoverskyggende. I sikkerhedspolitikken vil Jean-Claude Juncker give milliarder i statsstøtte til fransk, tysk, spansk og italiensk militærindustri, hvorefter EU kan lægge afstand til Storbritannien, USA og NATO.

I migrationspolitikken tvinger EU små lande som Ungarn og Slovakiet til at huse svært integrerbare overvejende muslimske folkestrømme. Danmark ville i øvrigt lide samme skæbne, hvis den danske dispensation, retsforbeholdet, var blevet afskaffet i 2015.

For det fjerde og måske mest siddende: Bruxelles-eliten har i årevis ignoreret lignende advarsler.

Det kom som et chok i 1992, da et lille flertal af danskerne nedstemte EU-traktaten. For en stund kom der fokus på ”mangfoldighed”, ”nærhedsprincip” og ”subsidiaritet”, men med tiden rykkede bureaukrater og eurofile politikere igen ind med deres ”stadig tættere union”.

I 2005 fik eliten et nyt chok, da EU’s seneste traktat blev stemt ned i Frankrig og Holland. Derpå valgte statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) og den øvrige danske jaside at aflyse en ellers lovet folkeafstemning i Danmark.

Aflysningen forbedrede som bekendt Foghs personlige chancer for at få en europæisk toppost, men prisen var både løfte- og Grundlovsbrud. Nu var dansk EU-integration blevet så ekstrem, at danske politikere var bange for det direkte demokrati og for egne vælgere.

I dag, post Brexit, er den danske EU-elite igen i en tilstand af handlingslammet fornægtelse.

Det ses i stort og småt, at Den Europæiske Union i mindre grad end nogensinde leverer demokrati, sikkerhed, konkurrencedygtighed og velfærd til medlemslandene.

I den optik var Cameron måske EU’s sidste statsmand.

Danmark burde i dag støtte Storbritannien langt mere, end tilfældet er, for i mangel af EU-reform vil danskerne stå tilbage med ét stort og klart alternativ, der har mange navne:

Danexit, Danxit, Daxit eller Dexit.

**Nødvendigt Forums
HJEMMESIDE**

Besøg os på www.nodvendigt-forum.dk

Vedtægter for **Nødvendigt Forum**

§ 1.

Nødvendigt Forum har som formål:
- på folkestyrets grundlag gennem oplysning at hævde Danmarks selvstændighed som frit og folkestyret land, der samarbejder mellemfolkeligt og mellemstatsligt med andre europæiske lande og med lande uden for Europa i sager af fælles betydning.

- Nødvendigt Forum arbejder for, at Den Europæiske Union opløses og erstattes af et ikke centralstyret samarbejde mellem Europas lande.

§ 2.

Nødvendigt Forum virker ved udgivelse af bladet af samme navn, gennem studiekredse og oplysnings- og debatmøder, og gennem samarbejde med andre foreninger og bevægelser.

§ 3.

Enkeltpersoner, der kan tilslutte sig bevægelsens formål, kan optages som medlemmer. Kontingentet fastsættes af landsmødet.

§ 4.

Bevægelsens højeste myndighed er det årlige landsmøde, som indkaldes med et varsel på mindst 4 uger.

§ 5.

Bevægelsen ledes af en styrelse på indtil 15 personer, hvoraf 1/3 er på valg hvert år. Første gang vælges 5 personer uden for initiativtagernes kreds.

Indtil afholdelse af det første ordinære landsmøde, består styrelsen af udgiverkredsen (initiativtagerne). Landsmødet skal godkende vedtægter, regnskab og budget.

Der vælges 2 revisorer og 1 revisor-suppleant for 3 år ad gangen.

§ 6.

Beslutninger på landsmødet træffes ved simpelt stemmeflertal. Stemmeret og ret til at blive valgt til styrelsen har ethvert medlem, der har betalt kontingent.

§ 7.

Vedtægterne kan kun ændres med 2/3 deles flertal af de stemmeberettigede på 2 hinanden følgende landsmøder med mindst 5 måneders mellemrum.

§ 8.

Forslag til vedtægtsændringer, der ønskes behandlet på landsmødet skal være styrelsen skriftligt i hænde

senest 4 uger før landsmødet. Forslag til valg af kandidater skal være styrelsen skriftligt i hænde senest 1 uge før landsmødet.

§ 9.

Styrelsen nedsætter efter behov arbejdsudvalg af styrelsen eller af medlemmer uden for den. Udvalgene og deres sammensætning offentliggøres i bladet.

§ 10.

En kasserer varetager bevægelsens økonomi, og der aflægges et årligt regnskab. Regnskabet følger kalenderåret. Regnskabet offentliggøres.

§ 11.

I tilfælde af opløsning, skal evt. økonomiske midler gå til oplysningsarbejde, der er i overensstemmelse med bevægelsens formål. Opløsning af bevægelsen kan kun finde sted efter bestemmelserne i § 7.

Juni 2002